

საქართველოს ადვოკატთა ასოციაციის ეთიკის კომისიის №073/17¹ გადაწყვეტილების მოკლე მიმოხილვა

გვანცა მაისურაძე (სტუდენტი)

1. საქმის ფაქტები:

ადვოკატი თ.ფ. სისხლის სამართლის საქმეზე იცავდა კლიენტი რ. ა.-ის ინტერესებს. თ. ფ.-მ ინფორმაცია მიაწოდა ადვოკატ ი. კ.-ს, რომ აღნიშნულ საქმეში ვერ ახერხებდა საპროცესო შეთანხმების გაფორმებას. ი. კ.-მ მას განუცხადა, რომ შეეძლო საპროცესო შეთანხმების გაფორმება, ამიტომ თ. ფ.-მ შეახვედრა ი. კ. ბრალდებულის დედას, რომელთანაც ი.კ. შეთანხმდა გარკვეულ ჰონორარზე. რადაგანაც ი.კ.-მ ვერ შეძლო საპროცესო შეთანხმების გაფორმება, ბრალდებულის დედამ შეიტანა საჩივარი მთავარ პროკურატურაში, თ. ფ. დაიბარეს აღნიშნულ საქმეზე მოწმის სტატუსით. მას შემდეგ, რაც ი. კ.-მ დაუბრუნა თანხა ბრალდებულის დედას საქმის წარმოება შეწყდა.

მოგვიანებით ი.კ.-სა თ.ფ.-ს და შორის დაიწყო ადვოკატ-კლიენტის ურთიერთობა, რომელშიც ადვოკატი თ.ფ. იცავდა ი.კ.-ის ინტერესებს. ი.კ.-სთვის მოგვიანებით გახდა ცნობილი, რომ თ.ფ. გამოკითხულ იქნა ბრალდებულის დედის მიერ შეტანილ საჩივართან დაკავშირებით.

საქართველოს მთავარი პროკურატურიდან გამოთხოვილი ინფორმაციით დადასტურდა, რომ ი. კ.-ის ბრალდების სისხლის სამართლის საქმეში თ. ფ.-ს ი. კ.-ის წინააღმდეგ საჩივრით, ან განცხადებით, არ მოუმართავს და იგი არ არის გამოკითხული აღნიშნულ საქმეში. ხოლო რ. ა.-ის სისხლის სამართლის საქმეზე თ. ფ.-ის გამოკითხვის ოქმი პროკურატურის მიერ მოწოდებული არ იქნა.

2. პროცესუალური ისტორია:

ეთიკის კომისიას საჩივრით მიმართა ი.კ.-ის მეუღლემ და მოითხოვა ადვოკატისთვის დისციპლინური პასუხისმგებლობის დაკისრება. ეთიკის კომისიამ იმსჯელა ადვოკატთა შესახებ საქართველოს კანონის მე-8 მუხლის 1-ლი და მე-3 პუნქტების შესაძლო დარღვევაზე.

3. სამართლებრივი შეფასება:

ეთიკის კომისიის განმარტებით ადვოკატი ვალდებულია არ განახორციელოს ისეთი ქმედება და არ დაამყაროს ისეთი ურთიერთობა, რომელიც საფრთხეს შეუქმნის კლიენტის ინტერესებს, ადვოკატის პროფესიულ საქმიანობას ან დამოუკიდებლობას. დაუშვებელია ადვოკატის მიერ პროფესიული ფუნქციების შესრულება იმ საქმეზე, რომელზედაც მან უკვე განახორციელა მოსამართლის, პროკურორის, გამომძიებლის, მომკვლევის, სასამართლო სხდომის მდივნის, თარჯიმნის, დამსწრის, მოწმის, ექსპერტის, სპეციალისტის, საჯარო მოსამსახურის ან ნოტარიუსის სტატუსით და საპროცესო კანონმდებლობით გათვალისწინებული სხვა უფლებამოსილებანი.

¹ <https://www.gba.ge/pdf/5da03d6439ea1.pdf/073.17%20ar%20agdzvra%2005.06.18.pdf>

ეთიკის კომისიის შეფასებით დისციპლინური დევნის აღსაძრავად, კუმულატიურად დაკმაყოფილებული უნდა იყოს ორი წინაპირობა: ა) ადვოკატის ქმედება მისი დამტკიცების შემთხვევაში იყო დისციპლინური დარღვევა, და ბ) საპროცესო კოლეგიას უნდა შეექმნას ვარაუდი, რომ ადვოკატმა ეს ქმედება ჩაიდინა. საპროცესო ეტაპზე მტკიცების სტანდარტი უფრო დაბალია, ვიდრე განხილვის ეტაპზე. ამ შემთხვევაში დგინდება ადვოკატის მირ დისციპლინური ქმედების ჩადენა ან არ ჩადენა და მიიღება გადაწყვეტილება ადვოკატის დისციპლინური პასუხისმგებლობის ზომის თაობაზე. მიუხედავად საპროცესო ეტაპზე არსებული მტკიცების შედარებით დაბალი სტანდარტისა, დისციპლინური დევნის აღძვრისათვის არ არის საკმარისი მხოლოდ ვარაუდი და ეს ვარაუდი უნდა იყოს დასაბუთებული. საპროცესო ეტაპზე მტკიცების სტანდარტის შეფასებისას აღებული უნდა იქნას ის სტანდარტი, რომელიც იძლევა საშუალებას, რომ განხილვის ეტაპზე მხარეს ჰქონდეს რეალური შესაძლებლობა დაამტკიცოს მის მიერ წარმოდგენილი პოზიცია. დასაბუთებული ვარაუდის სტანდარტის დასაკმაყოფილებლად, გარკვეულ შემთხვევებში, შეიძლება საკმარისი იყოს მხოლოდ საჩივრის ავტორის ახსნა-განმარტება, თუ ის არ იქნა კონკრეტულად ან კვალიფიცირებულად შედავებული ადვოკატის მიერ. თუმცა, ხშირად, მხოლოდ საჩივრის ავტორის განმარტება არ არის საკმარისი და ამ შემთხვევაში წარმოსადგენია თუნდაც ერთი მტკიცებულება, რომელიც სარწმუნოდ მიუთითებდა აღნიშნულის თაობაზე. ამ წინაპირობის დაკმაყოფილების გარეშე, დისციპლინური დევნის აღძვრისას, განხილვის ეტაპზე ადვოკატის მიმართ ვერ დადგება დისციპლინური პასუხისმგებლობა, რაც ეწინააღმდეგება სამართალწარმოებაში აღიარებულ ეკონომიურობის პრინციპს.

რაცდანაც პროკურატურიდან გამოთხოვილი ინფორმაციის საფუძველზე დაგინდა, რომ ი. კ.-ის ბრალდების სისხლის სამართლის საქმეში თ. ფ.-ს ი. კ.-ის წინააღმდეგ საჩივრით, ან განცხადებით, არ მოუმართავს და იგი არ არის გამოკითხული აღნიშნულ საქმეში. ხოლო რ. ა.-ის სისხლის სამართლის საქმეზე თ. ფ.-ის გამოკითხვის ოქმი პროკურატურის მიერ მოწოდებული არ იქნა არსებული პირობებში ეთიკის კომისიას ვერ შეექმნა დასაბუთებული ვარაუდი ადვოკატ თ. ფ.-ის მიერ საჩივრის ავტორის მიერ მითითებული ქმედების ჩადენის თაობაზე, რაც დისციპლინურ დევნის აღძვრაზე უარის საფუძველია. თუმცა, ამავდროულად, ეთიკის კომისიამ განუმარტა საჩივრის ავტორს, რომ მას შეუძლია ახლიდან წარადგინოს საჩივარი, თუ ის მოიპოვებს და დაურთავს საჩივარს შესაბამის მტკიცებულებას

4. დასკვნა:

ეთიკის კომისიამ ვერ დაადგინა ადვოკატთა შესახებ საქართველოს კანონის მე-8 მუხლის 1-ლი და მე-3 პუნქტების დარღვევის ფაქტი, რის გამოც ადვოკატის მიმართ არ აღიძრა დისციპლინური დევნა.